

Prædiken til 2. søndag i advent

Luk. 21,25-36

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus sagde: »Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes. Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og megen herlighed. Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig.« Og han fortalte dem en lignelse: »Se på figentræet og alle de andre træer. Så snart I ser dem springe ud, ved I af jer selv, at sommeren allerede er nær. Sådan skal I også vide, når I ser dette ske, at Guds rige er nær. Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette sker. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå. Tag jer i agt, så jeres hjerte ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så den dag pludselig kommer over jer som en snare; for den skal komme over alle dem, der bor ud over hele jorden. Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen.«

Luk 21,25-36

*Helligånden oplyse sind og hjerte
— og velsigne ordet for os. Amen.*

Så fik vi tændt det andet lys i adventskransen. Nogle steder er der røde bånd. Andre steder lilla bånd — den liturgiske farve til advent og faste. Eftertanke. Besindelse. Forberedelse.

I min barndomskirke var der en adventssøndag en lille dreng. Med kirketjenerens hjælp fik barnet tændt adventskransens lys. Næste adventssøndag kunne det være en lille pige, der fik lov til at hjælpe. Det skete i begyndelsen af gudstjenesten. Efter præludium. Før indgangsbøn. Vi kunne ikke fejre rigtig adventsgudstjeneste før barnet med kirketjenerens hjælp fik tændt lysene. Til fjerde søndag i advent kunne fire børn få lov til at tænde et lys hver. Så var man med. Det måtte tage den tid det tog. Indirekte fik det os til at huske på Jesu ord: „Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.“

I søndags fejrede vi med palmesøndagens læsning en konges indtog hos os. Det gamle er forbi. Nyt bliver til. Nådeår. Vær velkommen, Herrens år, og velkommen herhid! Hans ydre kendetegn dengang han blev som os, for at vi skulle blive som ham, var ikke noget særligt og opsigtsvækkende. Med egne øjne blot et optog som andre optog. En mand på et æsel og lidt jubelstemning; helt ærligt.

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 848, 125. årgang
December 2024
ISSN 0901-2214

Evangeliet påstår dog dristigt, at netop han er den Udvalgte, den Kommende, den Salvede, den Velsignede, Messias, Kristus, Kristus — Kongen. Helligånden må virkelig oplyse sind og hjerte for os, så vi kan holde fast ved, at den Velsignede, der kommer i Herrens navn, Israels Konge, er ham der nu kommer, og at det er nu, han kommer. Forkynder nåde-år.

Selv hvor kun 2 og 3 er forsamlede i hans navn, er han midt iblandt dem. En præst gav engang en udtryk for, at der sidder engle på de tomme pladser. Han kunne holde gudstjeneste med fuldt liturgisk udtræk. Gudstjenesten var ikke kun og alene en statistisk begivenhed. Den var åndelig tillige. Dér, hvor man tilbad i ånd og sandhed, var man fuldgyl- dig filial af den ene, hellige, almindelige og apostol- liske kirke. Ligesom der er orgler i forskellige stør- relse, mægtige i domkirker, mere beskedne i lands- bykirker, små lyse piber, store dybe piber — sådan talte også den lille landsbykirkes lovsang med i hyldesten af Kongen, der kom som lille Messias og nu troner ved Faderens højre side, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Sådan tæller også vores tilbedelse med, som en del af noget meget større end et regneark kan rumme. Det skal ikke være forbeholdt et lille område, men hans folk, hans kirke, skal være hans vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.

Op til 2. verdenskrig opførtes i 1939 Stentoft- revyen „Leve de nordiske piger”. Det var en opfor- dring til nordisk sammenhold. Fremtiden var fryg- tet. Sådan er der også mange, der frygter i dag. Ustabilitet i flere lande. Også tæt på os. Økonomi. Klima. Demokrati. Til revyen skrev Aage Stentoft teksten og Børge Müller melodien til Månestrålen. I kan finde den på nettet. Her et lille klip fra sangen:

Alt var kun en drøm, en flygtig illusion. Der bare kom og svandt. Der stod jeg tilbage, hjælpeløs for-

ladt. I lyset af en månestråle. Hjertet slog lidt tungt, jeg græd vist osse lidt. Jeg var kun atten år. Og så lillebitte i den store nat. Jeg havde kun min måne- stråle.

Det var den ulykkelige kærlighed, den ulykkelige forelskelse:

Alle dine kys og alle dine ord, alle de løfter jeg fik — hvad var de værd — betød de ikke spor? — nej, det var bare lidt stemningsmusik. Alt var kun en drøm, en flygtig illusion, der bare kom og svandt.

Gælder det også evangeliet? Blot en månestråle, en drøm, en flygtig illusion? Gælder det også alle de løfter Jesus rækker i evangeliet? Hvis det er sådan, nå ja, — ærgerligt. Men er der bare en skygge af sandhed, kærlighed, virkelighed i Jesu ord og evan- geliets løfter, så er det alt andet end ærgerligt. Det er vidunderligst af alt på jord.

Med Kongen er der et rige, allerede her et område af tilværelsen; og på hin dag en virkelighed, der bryder ind med åbenlys vælde, så verden som vi kender den, forgår. Vel at mærke til fordel for en bedre. Der tales i dag om tegn i sol og måne og stjerne. Folkene gribes af angst. Menneskesønnen skal komme i en sky med magt og megen herlighed. Når disse ting begynder at ske, skal vi rette os, løfte hovedet, for vores forløsning nærmer sig. Det er efter evangeliet ganske vist. Derfor hedder det også: Våg og bed.

På den ene side alt det glædelige: *Ret jer op, løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig.* Det er trøstens ord til alle de bekymrede i hans folk. En ny verden. En bedre verden. Gud alt i alle.

På den anden side formaningen: *Våg altid og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen.* Det er jo troen og forventningen til ham, der gør hans an- komst til glæde og ikke det modsatte. Lever vi i fællesskabet med ham i dag, vil han også leve i fæl- lesskabet med os i morgen.

Hvad sagde de gamle? De sagde, at ligesom månen kan være tiltagende og aftagende, til sidst nærmest usynlig, fordi jorden er mellem månen og solen, sådan kan noget komme mellem os og Jesus Kri- stus. Under forfølgelserne var det altid kærlighed til dette liv, der lukkede den guddommelige sols lys ude. Så opmuntres vi i dag til at tage vare på den nådegave, der er betroet os, holde fast ved troen og håbet om frelse. Det som for det gamle selvtilstræk- kelige menneske, ser ud som undergang — og er det — er for det nye menneske befrielse. Sagde de gam- le.

Befrielsen er aldrig uden Kristus. Den er altid med Kristus. Han er vor grund til glæde.

Går verden så under? Hvornår kommer han, som evangeliet forjætter? Så længe nogen vil bede sit Fadervor med Kristus, står verden; så længe nogen vil tage sit kors op og følge ham efter i sagtmodig- hed og fjendekærlighed, står verden.

Vil ingen det, hvorfor skal verden så stå? Er den sin egen — eller er den Guds?

Steen Sunesen, sognepræst i Lødderup

Salmebogens 269

Jeg venter dig, Herre Jesus, til dom,
hvert øjeblik jeg ser mig om.

Hastig du komme kan og brat
i hver en time ved dag og nat.

Lad brænde mit hjertes lampe beredt
i tro, i håb og i kærlighed.

Jeg sover eller våger, da være jeg din,
jeg lever eller dør, da være du min!

Og når du kommer, kom mild og blid,
og gør mig salig til evig tid!

Åb. 22,20

Dansk, rimet bøn 1650

SALMER

86 – Hvorledes skal jeg møde

77 – O kom, o kom, Immanuel

274 – Rejs op dit hoved

440 – O Guds Lam uskyldig

Under altergangen 87 – Det første lys

279 – Venner, lad kun skyer gråne

Redaktion

Jonas Jochumsen
Herning og Gjellerup Valgmenigheder
mail: praest@h-g-valgmenighed.dk
tlf. 9712 0652

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov – Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk